ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ®

Μαραθώνιος Ηλεκτροακουστικής Μουσικής

Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής

Με την υποστήριξη
του *Ινστιτούτου Goethe*,
του *Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου*
και τη συνεργασία της εταιρείας *"ειχών"*

πρόγραμμα

19:00 Φουαγιέ Βασίλης Ρούπας *Σιδηροδρομικοί Σταθμοί (πραγματικοί και φανταστικοί)* [ηχητική εγκατάσταση]

19:20 Αίθουσα Συναυλιών ΣΥΝΑΥΛΙΑ ❶

Δημήτρης Καραγεώργος	*Επιγράμματα 7-8, 25-26*
Κωστής Δρυγιανάκης	*Συμφραζόμενα* (απόσπασμα)
Ηλίας Χατζόγλου	*Reborn - pyramidace I*
Μάρκος Λέκκας	*Νυκτογραφία II*
Κώστας Μόσχος	*e-motion*

19:45 Φουαγιέ Νίκη Καποκάκη & Βασίλης Κόκκας *Je est un autre* [οπτικο-ηχητική εγκατάσταση]

20:00 Αίθουσα Συναυλιών ΣΥΝΑΥΛΙΑ ❷

Νίκος Σταυρόπουλος	*Untitled 1*
Tim Ward	*Above Everything*
Κώστας Καραθανάσης	*De Ligno Chalybeque*
Στέλιος Εφεντάκης	*E.0104*

20:35 Φουαγιέ Βασίλης Ρούπας *Σιδηροδρομικοί Σταθμοί (πραγματικοί και φανταστικοί)* [ηχητική εγκατάσταση]

21:00 Αίθουσα Συναυλιών ΣΥΝΑΥΛΙΑ ❸

Στέφανος Βασιλειάδης	*Κουκλόκοσμος*
Βασίλης Κόκκας	*Οκτώβρης 2003 στην Αθήνα*
Ανδρέας Μνιέστρης	*Λήθη: πλίνθοι, κέραμοι ατάκτως...*
Στέλιος Γιαννουλάκης	*Souvenirs*
Γιάννης Καλαντζής	*Ades*
Παναγιώτης Κόκορας	*Σλίδα*
Νικόλας Βαλσαμάκης	*fbfm.151103*

21:40 Φουαγιέ Νίκη Καποκάκη & Βασίλης Κόκκας *Je est un autre* [οπτικο-ηχητική εγκατάσταση]

22:00 Αίθουσα Συναυλιών ΣΥΝΑΥΛΙΑ ❹

Μιχάλης Αδάμης	*Ένδον*
Θεόδωρος Λώτης	*Arioso Dolente/Beethoven op.110*
Δημήτρης Καμαρωτός	*86:03:03 [Harmonodique]*
Απόστολος Λουφόπουλος	*Night Pulses*

Πρόσθετες ηχητικές εγκατάστασεις σε χώρους του Ινστιτούτου Goethe:

WC	Άκης Δαούτης	*Did you Flash?*
Αίθριο	Βασίλης Κόκκας	*4 Σπουδές Χώρου και Χρόνου*

Ο Ελληνικός Σύνδεσμος Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής είναι μια ένωση συνθετών που ιδρύθηκε με βασικό σκοπό την συνεργασία τους και την προώθηση του έργου τους. Στην ένωση αυτή ανήκουν συνθέτες που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή μουσικής με ηλεκτρονικά μέσα που το έργο τους καλύπτει ένα ευρύ φάσμα μουσικών απόψεων, μορφών και τρόπων χρήσης της ηλεκτρακουστικής τεχνολογίας. Η πρόσφατη δημιουργία του Ε.Σ.Σ.Η.Μ. συνδέεται με μια νέα φάση στην εξέλιξη της ηλεκτρονικής μουσικής στην Ελλάδα, που χαρακτηρίζεται από την εμφάνιση πολλών νέων αξιόλογων συνθετών - κάποιοι μάλιστα από τους οποίους γνωρίζουν ήδη σημαντικές διεθνείς διακρίσεις - και από την ενίσχυση των εκπαιδευτικών δομών στους τομείς της μουσικής τεχνολογίας και της ηλεκτροακουστικής μουσικής . Ένας από τους βασικούς μας στόχους είναι η δημιουργία τακτικής επαφής της μουσικής μας με το κοινό σε όλη την Ελλάδα, με την ανάπτυξη του αριθμού αλλά και τη βελτίωση της ποιότητας των συναυλιών και των συναφών μορφών παρουσίασης του έργου μας.

Για το Δ.Σ. του Ε.Σ.Σ.Η.Μ,. *Αντρέας Μνιέστρης*

Γενικός συντονισμός: Γιάννης Καλαντζής
Τεχνική υποστήριξη: Tim Ward, Στέλιος Γιαννουλάκης
Οργανωτική και τεχνική προετοιμασία: Βασίλης Κόκκας - "ειχών"
Συμπληρωματικός εξοπλισμός: Ι.Ε.Μ.Α.
Επιμέλεια κειμένων: Μάρκος Λέκκας
Σχεδιασμός παρόντος προγράμματος: Σιμόνα Σάρκι

Ευχαριστίες προς όλους του συμμετέχοντες μουσικούς για την αφιλοκερδή τους συμμετοχή

Ινστιτούτο Goethe - Σάββατο, 15/11/2003

Δημήτρης Καραγεώργος 1 *Επιγράμματα 7-8, 25-26*
Κωστής Δρυγιανάκης 2 *Συμφραζόμενα* (απόσπασμα)
Ηλίας Χατζόγλου 3 *Reborn - pyramidace I*
Μάρκος Λέκκας 4 *Νυκτογραφία II*
Κώστας Μόσχος 5 *e-motion*

Δημήτρης Καραγεώργος *Επιγράμματα 7-8, 25-26* για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 4:00
[Από το έργο *32 επιγράμματα δι' Οκτώ*] - (2003)

Οκτώ σύντομα έργα για φωνές μαγνητοταινία και προβολές Όπου οκτώ συνθέτες έγραψαν μουσική πάνω σε 32 εργα του χαράκτη Μιχάλη Αρφαρά τα οποία είναι εμπνευσμένα από ισάριθμα αρχαιοελληνικά επιγράμματα.Το έργο εδώ παρουσιάζεται χωρίς το οπτικό υλικό. Το έργο βασίζεται σε υλικό φτιαγμένο με το σύστημα της Πολυαγωγία (UPIC) του Ιάννη Ξενάκη και σε ήχους ανθρώπινης φωνής (παιγμένους και ηχογραφημένους από τον ίδιο τον συνθέτη) που παράγονται με τεχνικές αρμονικών (overtones). Η επεξεργασία και η δημιουργία έγινε με το πρόγραμμα Logic.

(Αμφιλοχία, 1960) Κατά την εφηβεία του, εγκατεστημένος στα Γιάννενα, πήρε μαθήματα πιάνου από τη Νίνα Νικολάεβνα. Αργότερα, πήγε στην Αθήνα, όπου παρακολούθησε μαθήματα θεωρητικών στο «Ορφείο Ωδείο» με τον Αμ. Αμαραντίδη. Το 1986 συμμετείχε στο τμήμα ηλεκτρονικής μουσικής του Ωδείου «Αθήναιον» με καθηγητές τους Στεφ. Βασιλειάδη, Δ. Καμαρωτό και Χ. Ξανθουδάκη, με τον οποίο συνέχισε και μαθήματα θεωρητικών. Ακόμη, παρακολούθησε σεμινάρια με τους Γ. Ξενάκη (Δελφοί) και Θ. Αντωνίου (Δήμος Αθηναίων). Στα έργα του ερευνά τις δυνατότητες εφαρμογής σύγχρονων τεχνικών σε συνδυασμό με λαϊκά όργανα και ηλεκτρονική μουσική (Απόφαση I και II, για μαντούρα και μαγνητοταινία, 1990_ Ήθος ανθρώπω δαίμων, για τσαμπούνα και ηλεκτρονική μουσική, 1990-91). Έχει λάβει μέρος στις Μπιενάλε Θεσσαλονίκης (1986) και Βαρκελώνης (1987). Τακτικός συνεργάτης και υπεύθυνος των μουσικών αρχείων του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (ΚΣΥΜΕ). Συνεργάτης της Κρατικής Τηλεόρασης (ΕΤ2, ΕΤ1, και ΝΕΤ). Από το 2002 είναι μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (Ε.Σ.Σ.Η.Μ.)Άλλα έργα του: *Τριάς*, για 3 κρουστά, 1986, *Για τον Αγαμέμνονα*, 1987, *Διακυμάνσεις*, μουσική για τον Η/Υ UPIC (Πολυαγωγία), 1988, *Luscinia Megarhynchos*, για ηλεκτρικό πιάνο, 1989, *Ερίγηρυς* (ερι-γηρύω: εκβάλλω φωνή δυνατά), για το πολύχορδο του γλυπτού θεάτρου «Αιξωνή» της Ν. Γκόλαντα, 1993, *Επάργυρον*, για 2 αφηγητές και κρουστά, Ηρώδειο 1994, *Όραμα*, για βιολοντσέλο και ηλεκτρονική μουσική, 1995, κ.α.

Κωστής Δρυγιανάκης *Συμφραζόμενα* [απόσπασμα] (2000) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 6:00

Η μουσική του Κωστή Δρυγιανάκη, συναρμολογημένη συνήθως με τη βοήθεια ηχοληπτικών μέσων (μαγνητόφωνα, υπολογιστές κ.τ.ό.) κινείται στον ευρύτερο χώρο της ηλεκτρακουστικής μουσικής (musique concrete), αποφεύγοντας όμως τους δογματικούς περιορισμούς. Ακολουθώντας πολλές φορές ανορθόδοξες σχέσεις σύνθεσης – εκτέλεσης – ανασύνθεσης, αξιοποιεί και τιθασεύει την τυχαιότητα και τον αυτοσχεδιασμό, καταφέρνοντας να ισορροπεί μεταξύ ατμοσφαιρικότητας και έκπληξης, να παραπέμπει χωρίς να ταυτίζεται και να αναζητάει χωρίς να λησμονεί στιγμή τον συναισθηματικό της τόπο.

Γεννήθηκε στο Βόλο το 1965 και σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Η μουσική του δραστηριότητα άρχισε να δημοσιοποιείται το 1984 με το σχηματισμό της ομάδας Οπτική Μουσική , μιας ομάδας με ανοιχτή σύνθεση που συνέτηκε στοιχεία ελεύθερου αυτοσχεδιασμού και ηλεκτρακουστικού πειραματισμού. Παρά το γεγονός ότι οι δραστηριότητες της «ομάδας» αυτής ανακόπηκαν πολλές φορές, κυκλοφόρησε δυο άλμπουμ, ενώ πραγματοποίησε λίγες ζωντανές εμφανίσεις, με έντονα θεατρικά και εικαστικά στοιχεία. Στις αρχές του 1998 η δραστηριότητα της Οπτικής Μουσικής ανεστάλη οριστικά και ο Κωστής Δρυγιανάκης ακολουθεί πλέον την προσωπική του πορεία. Εκτός από τη δισκογραφία, έχει κάνει επίσης μουσική για θεατρικές παραστάσεις και για ντοκυμαντέρ.

Ηλίας Χατζόγλου *Reborn - pyramidace I* (2003) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 9:15

Τα *PYRAMIDACE*, είναι αυτοτελή δραματικά επεισόδια ήχων. Η προσθήκη κάθε φορά και ενός καινούργιου ηχητικού αντικειμένου, δίνει την αίσθηση ενός συνεργείου που ανυψώνει την πυραμίδα κομμάτι το κομμάτι, χτίζει και ολοκληρώνει το έργο, θαυμάζει το τελικό αποτέλεσμα, ανεβοκατεβαίνει τα επίπεδα να δει και την άλλη πλευρά. Ο ακροατής καθώς το κομμάτι εξελίσσεται, γίνεται ο ίδιος μέρος του συνεργείου που χτίζει την πυραμίδα από την αρχή, έχει την αίσθηση του ανεβοκατεβάσματος. Όταν τελειώσει η ακρόαση νιώθει να πατά τα πόδια του στο έδαφος. Δεν είναι σίγουρο όμως πια διαδρομή ακολούθησε. Κάθε καινούργια φορά που θα ακούσει κάποιο από τα *PYRAMIDACE* έχει την ελευθερία να διαλέξει νοητικά και μια διαφορετική διαδρομή για να ανεβοκατέβει την πυραμίδα. Με αυτό τον τρόπο ακρόασης είναι δυνατόν να δημιουργήσει ένα νοητικό γεγονός τριών διαστάσεων. Ένα νοητικό 3D. Η Τεχνική του έργου αν και φτιαγμένο σε προσωπικό υπολογιστή (PC) παραπέμπει στο loopingμαγνητοταινίας.

Ο Ηλίας Χατζόγλου γεννήθηκε το 1972. -Παίζει και διαμορφώνει προσωπικό παίξιμο και ήχο στο πιάνο. -Μαθητεύει στην κλασσική, στη Βυζαντινή, στη jazz, στην ηλεκτρονική μουσική. -Γράφει ποιητική μουσική, μουσική για θέατρο (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Βόλου – Θεατρικό Εργαστήρι), χρησιμοποιεί με δημιουργικό τρόπο τη σύγχρονη τεχνολογία παραγωγής του ήχου και της μουσικής για να συνθέσει έργα σε ηλεκτρονική μορφή. Η δουλειά του έχει κυκλοφορήσει σε CD από την εταιρία «Δίσκοι Εδώ» (E-08). Το 2003 συμμετείχε στην 11η Biennale νέων καλιτεχνών της Ευρώπης στην Αθήνα.

Μάρκος Λέκκας *Νυκτογραφία II* για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 5:00

Μετά την επιστροφή, ο Οδυσσέας, άρχισε να ταξιδεύει με τα τραίνα που φτάνουν αργά μετά τα μεσάνυχτα στις πόλεις της Μακεδονίας. Κάπου εκεί μετά τις σήραγγες της Θεσσαλίας και καθώς το φεγγάρι ήταν σαν μιά τρύπα στο κρανίο του κόσμου, όπως είπε και ο ποιητής, βγήκε ένας κάποιος Θάνος Π. και είπε αργά,«στο δρόμο που ξαγρύπνησε η σελήνη, τσακάλια ράβουν τώρα τη σιωπή...». Από μακρυά, στο βαγόνι με τους μετανάστες, ακουγόταν αχνά το ραδιόφωνο,«ένα πουλί μάνα μου ... μάνα, ένα πουλί απ'...»

Σπούδασε Σύνθεση στο Royal Conservatory of Music, στο πανεπιστήμιο του York καί στο πανεπιστήμιο του Toronto. Έχει γράψει μουσική δωματίου, ηλεκτρονική μουσική, μουσική για ορχήστρα, καθώς και μουσική για το θέατρο.

Κώστας Μόσχος *e-motion* (2003) διαδραστική διάταξη για έναν εκτελεστή και υπολογιστή 7:00
Κώστας Μόσχος:έλεγχος συστήματος διάδρασης

Το e-motion είναι μια διάταξη που συλλαμβάνει ηλεκτρονικά κινήσεις του εκτελεστή και τις μετατρέπει σε μουσικές πληροφορίες. Λειτουργεί με συστοιχία αισθητήρων που αναγνωρίζουν την κίνηση και την μετατρέπουν σε ψηφιακή πληροφορία. Οι πληροφορίες αυτές μετατρέπονται σε εντολές MIDI, εισάγονται στον Η/Υ και στη συνέχεια γίνεται επεξεργασία και μουσική αξιοποίηση των πληροφοριών με τη βοήθεια της λογισμικής πλατφόρμας MAX/MSP. Στόχος του e-motion είναι να διευρύνει τις εκτελεστικές δυνατότητες παρέχοντας παράλληλα τη ευκαιρία μουσικής performance και από μη επαγγελματίες εκτελεστές. Το e-motion υλοποιείται στα πλαίσια του ερευνητικού προγράμματος «Πολύμνια» του IEMA που χρηματοδοτείται από την Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και παρουσιάστηκε πρώτη φορά στο φεστιβάλ κρουστών (Φεστιβάλ Πέτρας). Στη συναυλία θα παρουσιαστεί μια νέα εκδοχή του έργου που παρουσιάστηκε στο φεστιβάλ.

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ανώτερα θεωρητικά με τον Γιάννη Ιωαννίδη, ενώ παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα βυζαντινής μουσικής με τον Χ. Γερακόπουλο, βιολοντσέλου με τον Β. Φιδετζή και ηλεκτρονικής μουσικής με τον Σ. Βασιλειάδη. Το 1980 πηγαίνει στο Παρίσι όπου σπουδάζει διεύθυνση ορχήστρας στην Ecole Normale de Musique, αρχιτεκτονική στην Ecole Special d' Architecture και συμμετέχει στους κύκλους σεμιναρίων του IRCAM. Συνεχίζει τις σπουδές του στη Γερμανία, Ηλεκτρονική μουσική (H. U. Humpert) και Αλγοριθμική Μουσική με Υπολογιστές (Cl. Barlow) στη Ανώτατη Μουσική Σχολή της Κολωνίας, Διεύθυνση Ορχήστρας και Μουσική Φαινομενολογία (S. Celibidache) στο Παν/μιο του Mainz και Μουσικολογία με δευτερεύουσες σπουδές Βυζαντινολογία και Φωνολογία στο Παν/μιο της Κολωνίας. Παρακολουθησε σεμιναρια με τους P. Boulez, I. Ξενάκη, S. Reich, K.-H. Stockhausen και J. Cage. Δίδαξε μουσική με υπολογιστές στη Ανώτατη Μουσική Ακαδημία.της Κολωνίας, την A.M.A. του Essen, τη Μουσική Ακαδημία. της Βασιλείας, ενώ πραγματοποίησε σεμιναριακούς κύκλους και παρουσιάσεις στη Θερινή Ακαδημία του Darmstadt,

❶

την Αρχιτεκτονική ΕΜΠ, την Α.Σ.Κ.Τ. και το Τ.Μ.Σ. του Α.Π.Θ. Συνιδρυτής (μαζί με τους Μ. Μαυροειδή και Χ. Ξανθουδάκη) του Ινστιτούτου Έρευνας Μουσικής & Ακουστικής (ΙΕΜΑ) και από τότε μόνιμος συνεργάτης και διευθύνων σύμβουλος. Μέλος της ομάδας σχεδιασμού του Τ.Μ.Σ. του Ιονίου Παν/μίου, μέλος της ομάδας σχεδιασμού του Εθνικού Πολιτιστικού Δικτύου Πόλεων του ΥΠΠΟ, μέλος της Κ.Ε. και υπεύθυνος μουσικής στο Πρόγραμμα Μελίνα «Εκπαίδευση και Πολιτισμός» (ΥΠΠΟ-ΥΠΕΠΘ-ΓΓΕΕ) και μέλος του Μουσικού Δικτύου της Επικράτειας Πολιτισμού του ΥΠΠΟ. Έχει γράψει 45 έργα για διάφορους τύπους συνόλων, Θέατρο, Παιδικό Θέατρο, Χορό, Κινηματογράφο, performances και εγκαταστάσεις (installations), που έχουν εκτελεστεί και διακριθεί σε πολλές διοργανώσεις στην Ευρώπη και Αμερική.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 2η → Εναρξη 20.00 ❷ Αίθουσα Συναυλιών

Νίκος Σταυρόπουλος	1	*Untitled 1*
Tim Ward	2	*Above Everything*
Κώστας Καραθανάσης	3	*De Ligno Chalybeque*
Στέλιος Εφεντάκης	4	*E.0104*

Νίκος Σταυρόπουλος *Untitled 1* (2003) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 6:00

Το ενδιαφέρον στην αρχή του έργου συγκεντρώνεται σε ένα μεταλλικό κρουστό ήχο και τις παραλλαγές του. Η ανάπτυξη αυτών των φράσεων και του ακουστικού χώρου αντιπαρατίθεται σε ένα βασικό ρυθμικό μοτίβο που εμφανίζεται καθ'όλη την διάρκεια του έργου. Η επεξεργασία των ήχων και η σύνθεση έγινε στα εργαστήρια ήχου του πανεπιστημίου του Sheffield.

Ο Νίκος Σταυρόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα τον Ιούνιο του 1975. Σπούδασε πιάνο αρμονία και αντίστιξη στο Εθνικό Ωδείο και στο ωδείο Φίλιππος Νάκας. Το 2000 αποφοίτησε από το μουσικό τμήμα του πανεπιστημίου της Ουαλλίας, Bangor. Την επόμενη χρονιά παρακολούθησε μεταπτυχιακό στην ηλεκτροακουστική σύνθεση υπό την επίβλεψη του Dr, Andy Lewis και αποφοίτησε με διάκριση. Αυτήν την εποχή φοιτά στο δεύτερο έτος διδακτορικού στο μουσικό τμήμα του πανεπιστημίου του Sheffield υπό την επίβλεψη του Dr. Adrian Moore. Τα έργα του έχουν λάβει βραβεία και διακρίσεις στους διαγωνισμούς ηλεκτροακουστικής μουσικής του Bourges στην Γαλλία και Metamorphose στις Βρυξέλλες.

Tim Ward *Above Everything* (2003) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 8:00

Το Above Everything, παίρνει μικρές ηχητικές χειρονομίες και τις τοποθετεί σε ένα πολυεπίπεδο και πλατύ ηχητικό περιβάλλον, που άλλοτε προχωρά γρήγορα και άλλοτε παραμένει ακίνητο (ή μάλλον προχωρεί προς τα μπροστά για να καταλήξει τελικά στο σημείο εκκίνησης). Το κομμάτι διερευνά το πώς η δομή ενός έργου για ταινία μπορεί να δώσει την αίσθηση της κατεύθυνσης και του προορισμού και ταυτόχρονα να διευρύνει έναν ηχητικό καμβά που ποτέ δεν μπορεί να κλείσει ικανοποιητικά.

Το κύριο ενδιαφέρον του Tim Ward είναι η μουσική και οι νέες τεχνολογίες και ιδιαίτερα η χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή στη σύνθεση και την παρουσίαση έργων. Η συνθετική του δραστηριότητα επικεντρώνεται σε τρία σημεία: την ηλεκτροακουστική μουσική, το συνδυασμό ακουστικών οργάνων με ζωντανή ηλεκτρονική επεξεργασία και τη δημιουργία ηχητικών εγκαταστάσεων μέσω υπολογιστή. Η εκτελεστική του δραστηριότητα περιλαμβάνει όλους αυτούς τους τομείς και παράλληλα την χρήση τεχνικών ηχητικής διασποράς (sound diffusion) μέσω υπολογιστή για την επανεκτέλεση παλαιών έργων ηλεκτρονικής μουσικής. Ο Tim Ward σπούδασε μουσική στο Πανεπιστήμιο του Γιορκ, Μ. Βρετανία (BA, MA, PhD) και εργάστηκε ως λέκτορας σε διάφορα πανεπιστήμια της Αγγλίας (York, Manchester, Leeds). Είναι μέλος του Sonic Arts Network και ιδρυτικό μέλος του συνόλου ηλεκτροακουστικής μουσικής Nerve8, που διερευνά ιδιαίτερα τη δυνατότητα εκτέλεσης ηλεκτρονικής μουσικής σε χώρους μουσικής δωματίου.

Κώστας Καραθανάσης *De Ligno Chalybeque* (2003) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 9:40
(Από Ξύλο και Χάλυβα)

Παρακάτω παραθέτουμε τα απαραίτητα συστατικά της συνταγής του κομματιού:|Ατσάλι,Ξύλο,Τρίχες|Φωτιά,Θειάφι,Υδράργυρος| Ερμής |Διόνυσος,Άρης,Σίσυφος|Μύηση,Ιερός χορός,Εκλάμψεις| Αποτέφρωση |Έκσταση,Χάος,Κάθαρση|Νύχτα,Τριζόνια,Αστέρια…| Όλοι οι ήχοι του κομματιού προήλθαν από ένα βιολοντσέλο μέσω επεξεργασίας από αλγόριθμους ιδιοκατασκευής στο Max/MSP, ενώ η τελική μίξη έγινε στο ProTools. Το έργο αυτό ήταν παραγγελία των οργανισμών ASCAP και SEAMUS και κέρδισε το Residence Prize στον 30ο διαγωνισμό ηλεκτρονικής μουσικής Bourges 2003.

Ο Κωνσταντίνος Καραθανάσης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975. Φοίτησε στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών Ιονίου Πανεπιστημίου στην Κέρκυρα, όπου και παρακολούθησε μαθήματα ηλεκτρονικής μουσικής και σύνθεσης με τον Αντρέα Μνιέστρη. Το 1999 έγινε δεκτός από το Πολιτειακό Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης στο Μπάφαλο ως Presidential Fellow, όπου και σπουδάζει για την απόκτηση Διδακτορικού στη σύνθεση υπό την καθοδήγηση των κ. Cort Lippe και κ. David Felder. Έχει συνθέσει έργα διαδραστικής και ακουσματικής μουσικής τα οποία έχουν εκτελεστεί και αναγνωριστεί σε διάφορες χώρες όπως στη Γαλλία (βραβείο Residence στον διαγωνισμό Bourges 2000, 2003), Ιταλία (φιναλίστ στον διαγωνισμό Russolo 2001), Η.Π.Α. (πρώτο βραβείο στον διαγωνισμό SEAMUS-ASCAP 2002), Βραζιλία (IV BIMESP 2002), Σιγκαπούρη (ICMC 2003), Κορέα (SICMF 2003) και Ελλάδα. Έργα του έχουν εκδοθεί σε CD από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, το SEAMUS 2003 και το ICMC 2003.

Στέλιος Εφεντάκης *E.0104* (2002) οκταφωνικό έργο για υπολογιστή και "live electronics" 7:00
Στέλιος Εφεντάκης: ηλ.υπολογιστής

Το E.0104 εκτελείται με τη βοήθεια του προγράμματος Oscillating Journal, το οποίο έχει δημιουργηθεί εξ' ολοκλήρου από τον συνθέτη σε περιβάλλον MAX/MSP 4. Είναι βασισμένο στο Amplitude Modulation, Frequency Modulation (Chowning FM) καθώς και μικτή AM&FM με πέντε βασικές γεννήτριες για την παραγωγή ήχου. Οι δύο από αυτές χρησιμοποιούν AM, η μία FM και οι τελευταίες δύο μικτή AM&FM. Ο ήχος παράγεται σε πραγματικό χρόνο με την εισαγωγή δεδομένων αλλά και με τη δυνατότητα αφαιρετικών διαδικασιών εάν και εφόσον το επιθυμεί ο χειριστής του. Το πρόγραμμα είναι σχεδιασμένο να λειτουργεί οκταφωνικά και το συγκεκριμένο έργο έχει βασιστεί στη δημιουργία μιας σύνθετης πολυφωνικής πολυρρυθμίας.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974. Σπούδασε μουσική τεχνολογία με τους Ν. Βαλσαμάκη και Τ. Αδάμ. Το προσωπικό του ενδιαφέρον στη μουσική σύνθεση τον οδήγησε στη χρήση του προγράμματος MAX/MSP με το οποίο πλέον δημιουργεί τα προσωπικά του εργαλεία. Στη μουσική του τον ενδιαφέρει να χρησιμοποιεί στοιχεία από τη granular σύνθεση όπως και από το Amplitude και Frequency Modulation. Διδάσκει μουσική και τεχνολογία στο S.A.E. (School of Audio Engineering) Αθήνας, όπου είναι και συντονιστής του Electronic Music Production Course.

Στέφανος Βασιλειάδης	1	*Κουκλόκοσμος*
Βασίλης Κόκκας	2	*Οκτώβρης 2003 στην Αθήνα*
Ανδρέας Μνιέστρης	3	*Λήθη: πλίνθοι, κέραμοι ατάκτως...*
Στέλιος Γιαννουλάκης	4	*Souvenirs*
Γιάννης Καλαντζής	5	*Ades*
Παναγιώτης Κόκορας	6	*Σλίδα*
Νικόλας Βαλσαμάκης	7	*fbfm.151103*

Στέφανος Βασιλειάδης *Κουκλόκοσμος* (1973) για μαγνητοταινία 9:26

Από τα παιδικά του χρόνια, στη Δράμα, μαθήτευσε στην ευρωπαϊκή (με τον Γ. Ναλπαντίδη) και στην βυζαντινή μουσική (με τον Αθ. Κωνσταντινίδη). Αργότερα ήρθε στην Αθήνα, όπου σπούδασε ανώτερα θεωρητικά και νεότερα συστήματα σύνθεσης στο Ελληνικό Ωδείο με την Ουρ. Ιωαννίδου (1951-1955, δυο πρώτα βραβεία με ειδική διάκριση και χρηματικό έπαθλο) και στη συνέχεια με τον Γ.Α. Παπαϊωάννου (1955-1962). Η γνωριμία του με το Γ. Χρήστου, του οποίου έγινε στενός συνεργάτης κατά τον τελευταίο χρόνο της ζωής του (1969-70), στάθηκε καταλυτική για τη μετέπειτα πορεία του. Εξίσου καθοριστικές στη διαμόρφωση των αισθητικών του αντιλήψεων και της μουσικής του παιδείας υπήρξαν η συνεργασία και η φιλία με το Μιχάλη Αδάμη, το Γ.Γ.Παπαϊωάννου και το Γιάννη Ξενάκη. Από το 1956 αρχίζει η μακρόχρονη θητεία του στο θέατρο με μουσική διδασκαλία και διεύθυνση των ορχηστρικών συνόλων σε αρχαίο δράμα και νεώτερο δραματολόγιο (υπεύθυνος μουσικός διευθυντής στο Κρατικό Θέατρο Βορ. Ελλάδος [ΚΘΒΕ, 1961-67] και αργότερα, στο Εθνικό Θέατρο, 1968-78). Αυτή την περίοδο ξεκινάει η δουλειά του ως συνθέτη για το θέατρο (18 αρχαίες τραγωδίες και 35 έργα του κλασικού και νεώτερου δραματολογίου). Από τη δεκαετία του '70 επικεντρώνει το ενδιαφέρον του στην ηλεκτροακουστική μουσική, διαμορφώνοντας μια δική του οπτική για τη σύνθεση. Ονομάζει τη μουσική του «ιδεογραφική», υπονοώντας ότι οι «ιδέες» (οι καταστάσεις, τα συναισθήματα), που αποτελούν τον πρωταρχικό κόσμο, τη βαθύτερη σκέψη του συνθέτη, πραγματώνονται σε ηχητικά-μουσικά μορφώματα (δίκην «ιδεογραμμάτων»-συμβόλων). Αυτά τα στοιχεία ωθούνται από μια δραματική κινητήρια δύναμη, στην «περιπέτεια» των άπειρων συνδυασμών τους. Σ' αυτό το πνεύμα γράφει 8 ηλεκτροακουστικά πολύτεχνα έργα. Η μουσική του παρουσιάστηκε σε μεμονωμένες συναυλίες ή σε ελληνικές και διεθνείς διοργανώσεις (πολλές χώρες της Ευρώπης, Ιαπωνία, Αμερική). Επίσης έχει γράψει πάνω από 100 με ελληνότροπα στοιχεία- παιδικά τραγούδια (Το Γλυκό Τσαμπί Σταφύλι, σε στίχους Μ. Γουμενοπούλου, πήρε το πρώτο βραβείο στο διεθνή διαγωνισμό της UNICEF, 1979). Η ενασχόλησή του από πολύ νωρίς με τη μουσική εκπαίδευση τον οδήγησε στη συνειδητοποίηση των σοβαρών προβλημάτων της μουσικής παιδείας στον τόπο μας, την οποία υπηρετεί με πάθος από πλήθος θέσεων: 1953-68 σε δημόσια και ιδιωτικά σχολεία (8 δημοτικά και 3 γυμνάσια), 1968-96 στο Κολλέγιο Αθηνών, 1969-96 στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, 1991-94 στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, 1995 κ.ε. σύμβουλος στο Αρκάδειο δημοτικό σχολείο στην Τρίπολη και στη Μουσική Σχολή «Ηχοχρώματα» της Χίου, και από το 1991 έως 1995 στην «Ευμουσία». Εισηγητής του αναλυτικού προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας για τη μουσική εκπαίδευση στα Γυμνάσια και την Α τάξη του Λυκείου και επικεφαλής της ομάδας συγγραφής των τεσσάρων, αντίστοιχα, βιβλίων μουσικής του Ο.Ε.Δ.Β. Βασικός εισηγητής του θεσμού των Μουσικών Σχολείων. Με εισηγήσεις σε συνέδρια και διδασκαλία σε σεμινάρια προσπαθεί να συμβάλει στα θέματα μουσικής εκπαίδευσης και πολύτεχνης αισθητικής παιδείας. Από τα νεανικά του χρόνια μετείχε στην κίνηση των ελληνικών χορωδιών ως μέλος ή διευθυντής παιδικών και νεανικών χορωδιών και ορχηστρών και ως μέλος της Ομάδας Εργασίας του ΥΠ.ΠΟ. για την Χορωδιακή Ανάπτυξη στην Ελλάδα. Τώρα είναι πρόεδρος της Στέγης Ελληνικών Χορωδιών. Έχει ασχοληθεί με την ηχητική «χαρτογράφηση» της Ελλάδας (καταγραφή ηχητικού και μουσικού υλικού ανά περιοχές). Από το 1956 ως το 1998 έκανε πολλές εκπομπές στην Ελληνική Ραδιοφωνία παρουσιάζοντας την έντεχνη (κυρίως ελληνική) μουσική καθώς και θέματα μουσικής παιδείας. Διετέλεσε μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής και της Επιτροπής Μηνυμάτων του Προγράμματος Μελίνα από το 1995, καθώς και προεδρεύων ή μέλος σε πολλές ομάδες εργασίας του ΥΠ.ΠΟ. και του Υπουργείου Παιδείας. Διευθυντής του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (από το 1986) και πρόεδρος του Ιδρύματος Χουρμουζίου - Παπαϊωάννου (από το 2000).

Βασίλης Κόκκας *Οκτώβρης 2003 στην Αθήνα* (2003) για οκταφωνική αναπαραγωγή από ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 5:00

Τέσσερα ημιτονοειδή κύματα διαπλέκονται αντιστικτικά σχηματίζοντας ενιαίο τοπίο από κόμβους, διακροτήματα, απλωμένα μέλη και πεδία διαφόρων εντάσεων. Το τοπίο τέμνεται τρείς φορές από τρείς διαφορετικούς θορύβους: Αυτόν της συνείδησης (συνθετικός), του συλλογικού (ανακυκλούμενος), και του περιβάλλοντος κόσμου (γραμμικός/σύνθετος).

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 30-9-65. Σπουδές πιάνου (με τη Ν.Μπακοπούλου), μουσικών θεωρητικών και σύνθεσης (με τον Μ.Τραυλό) στην Αθήνα. Δίπλ. μουσ. σύνθεσης (1996) στην HdK (Βερολίνο) με τον Walter Zimmermann, παράλληλα ηλεκτροακουστική μουσική στο στούντιο του Τεχνικού Πανεπιστημίου (TU Berlin). Δίδαξε στην ί δια σχολή "Μουσική και Αρχιτεκτονική" (1998-2000). Έλαβε υποτροφίες από το Γερμανικό Πολιτιστικό Ίδρυμα και την Ακαδημία των Τεχνών Βερολίνου. Έργα για μικτά σύνολα, ορχήστρα, μαγνητοταινία, πειραματικό κινηματογράφο, μουσικά περιβάλλοντα, αλγοριθμική μουσική. Συνεργασίες με εικαστικούς καλλιτέχνες στην Γερμανία και την Ελλάδα. Τα πρόσφατα έργα του περιέχουν συνθέσεις ημιτονοειδών κυμάτων με επεξεργασμένες ηχογραφήσεις σιωπηλών χώρων, φυσικούς και συνθετικούς θορύβους και ακουστικά όργανα. Αποπειρώνται την αντίστιξη σημείων ενός απλού μνημονικού κώδικα προς ακουστές και χωρικές αναλογίες.

Ανδρέας Μνιέστρης *Λήθη: πλίνθοι, κέραμοι ατάκτως...* (1999) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 2:44

Είναι μια μικρή σπουδή στο πρόγραμμα Cecilia. Έχει γραφτεί στο εργαστήριο ηλεκτροακουστικής μουσικής του Παν/μίου του Birmingham. (περιέχει - εμμέσως - χρήσιμη συμβουλή, αγγλιστί).

Γεννήθηκε στον Πειραιά. Η σχέση του με την ηλεκτροακουστική μουσική ξεκίνησε με τη μορφή συμμετοχής σε σεμινάρια και εργαστήρια που οργάνωσε –και σε μερικά από αυτά δίδαξε– ο Χ. Ξανθουδάκης στην Ελλάδα και τη Γαλλία. Συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι και το Ώκλαντ της Καλιφόρνιας. Συνθέτει ηλεκτρονική μουσική για ψηφιακά εγγεγραμμένα μέσα. Συνθέσεις του παίζονται σε συναυλίες και στο ραδιόφωνο στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ειδικεύεται στη χωροθέτηση του μουσικού ήχου και έχει οργανώσει πολλές συναυλίες χρησιμοποιώντας ιδιοκατασκευασμένα συστήματα με πολλά ηχεία τα οποία δημιουργούν τρισδιάστατα ηχητικά περιβάλλοντα. Μία συλλογή από τα πρώτα του έργα έχουν εκδοθεί από την Banff Music με το γενικό τίτλο "Some Pieces ". Διδάσκει σύνθεση ηλεκτρονικής μουσικής και Τεχνικές Ηχογράφησης στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου στην Κέρκυρα από το 1995.

Στέλιος Γιαννουλάκης *Souvenirs* (2002) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 4:11

Φτιαγμένο αποκλειστικά από ένα σύντομο δείγμα ηχογραφημένο σε μια υπαίθρια αγορά στην Αβάνα της Κούβας από τον John Fitch, για το Money Project (2001, ICMC 2002). Οι φωνές των πωλητών παρουσίαζαν μια εντυπωσιακή ποιότητα, κουρασμένες από την επανάληψη και το καθημερινό τουριστικό τσίρκο. Περήφανη θλίψη που έδειχνε δύναμη και ακουγόταν ταυτόχρονα υπέροχη και ανόητη. Διατήρησα τμήματα αυτής της ηχογράφησης αναδεικνύοντας και αναπτύσσοντας την εσωτερική τους μουσικότητα και με διάφορες μεθόδους επεξεργασίας δημιούργησα από αυτά υφές, μελωδικές γραμμές και αρμονικές κινήσεις. Με τεχνικές μικρο-μοντάζ και μίξης του ήχου οργάνωσα όλο αυτό το υλικό μεταφράζοντας τις εντυπώσεις μου από την Αβάνα σε ένα εξελισσόμενο μοτίβο παραλλαγής και αφαίρεσης.

Γ. Αθήνα, 1971. Γερμανική Σχολή Αθηνών, σπουδές Ηλεκτρολόγου Μηχανικού στο ΕΜΠ. Κιθάρα με τους Δ. Τάτση και Μ. Κιταψιδάκη. Ηλεκτροακουστική μουσική στο ΚΣΥΜΕ και το ΙΕΜΑ με τους Σ. Βασιλειάδη και Κ. Μόσχο. Μ.Α. στη Μουσική Τεχνολογία και Σύνθεση από το Πανεπιστήμιο του Keele. Ph.D. στην Ηλεκτροακουστική σύνθεση στο Πανεπιστήμιο του Bangor με τον Andrew Lewis. Διεθνείς αναθέσεις και διακρίσεις. Μουσική για μαγνητοταινία, video, ελεύθερος αυτοσχεδιασμός, εγκαταστάσεις, μουσικές παραγωγές και συνεργασίες με συγκροτήματα.

Γιάννης Καλαντζής *Ades* (2000) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 2:47

Το πρωτογενές υλικό του έργου αποτελείται από δύο ήχους διάρκειας 5 δευτερολέπτων, οι οποίοι προέρχονται από το σύρσιμο ενός κλειδιού στις χορδές του πιάνου κοντά στον καβαλλάρη. Στη συνέχεια έγινε επεξεργασία με τεχνικές transposition, reverberation και spatialisation. Εκτός άλλων, αυτό που διαπραγματεύτηκα ήταν η απόδοση τονικού ύψους πάνω σε ένα «concrète» ήχο. Το έργο παίχτηκε σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση στο Seoul International Computer Music Festival 2002, καθώς και στα Unbalanced Connection concerts 2002 του University of Florida και στην International Computer Music Conference 2003 στη Σιγκαπούρη.

Σπουδές αν. θεωρητικών και σύνθεσης με τον Γιάννη Ιωαννίδη και ηλεκτροακουστική μουσική με τον Henri Kerkomard. Δίπλωμα σύνθεσης και μουσικής πληροφορικής με διάκριση, απο το Conservatoire National Supèrieur de Musique της Λυόν, με καθηγητές τους Philippe Manoury, Marco Stroppa, Robert Pascal και Dennis Lorrain. Δια-

❸

κρίσεις και βραβεία στους διαγωνισμούς: CIMESP'97 (Σάο Πάολο, Βραζιλία), «Παπαϊωάννου» 1999, Pierre Schaeffer 1999 (Πεσκάρα, Ιταλία), Grame/EOC 2002 (Λυόν, Γαλλία). Εκτελέσεις έργων σε διεθνείς διοργανώσεις και Φεστιβάλ στην Ευρώπη, Λατινική Αμερική, Αυστραλία, Η.Π.Α. και Ασία, μεταξύ των οποίων στο παγκόσμιο συνέδριο μουσικής πληροφορικής (ICMC'99, 2001, 2003) στο Πεκίνο, Αβάνα και Σιγκαπούρη. Αναθέσεις έργων μεταξύ άλλων, από το Μέγαρο μουσικής Αθηνών, το Εθνικό Κέντρο Μουσικής Δημιουργίας της Γαλλίας (Grame) και το Γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού. Ραδιοφωνικές μεταδόσεις έργων του στην Ελλάδα και το εξωτερικό, καθώς και αναφορές από τον Ελληνικό και ξένο τύπο. Έργα του στην Ελλάδα έχουν παιχτεί στο Μέγαρο μουσικής Αθηνών, Ηρώδειο, Ινστιτούτο Goethe, Ίδρυμα Μελίνα Μερκούρη, Ιόνιο πανεπιστήμιο και πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Η μουσική του κυκλοφορεί σε CD από τις εταιρίες UNESP/FASM στη Βραζιλία και PeP/CEC στον Καναδά.

Παναγιώτης Κόκορας *Σλίδα* (2002) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 3:56

"Τα Χρώματα [Ήχοι] δεν χρησιμοποιούνται διότι είναι αληθινά προς τη φύση αλλά διότι είναι απαραίτητα προς τον συγκεκριμένο πίνακα [σύνθεση] (Wassily Kandinsky)" Έχοντας αυτή τη φράση στο μυαλό μου, ελαφρά προσαρμοσμένη σε μουσικούς όρους, ξεκίνησα να δουλεύω το έργο κατά τη διάρκεια του χειμώνα 2002. Η Σλίδα είναι ένα έργο για μαγνητοταινία όπου όλο το ηχητικό υλικό προέρχεται μόνο από ήχους κλασικής κιθάρας. Αυτό είναι το τρίτο έργο ενός σχεδίου σε εξέλιξη όπου η κύρια ιδέα είναι η διερεύνηση μιας σόλο οργανικής πηγής σαν ένα αφηρημένο ηχητικό σχήμα. Η πραγματοποίηση της δουλειάς έγινε στα στούντιο ηλεκτροακουστικής μουσικής του πανεπιστημίου του Γιορκ και στο προσωπικό μου στούντιο. Η κύρια επεξεργασία και μίξη του έργου έγινε σε IRIX Silicon Graphics O2 και Windows XP. Τα προ-ηχογραφημένα live electronics ελέγχονται από ένα Patch το οποίο ανέπτυξα με το Pure-Data [Pd], ένα γραφικό περιβάλλον προγραμματισμού για επεξεργασία ηχητικού σήματος σε πραγματικό χρόνο. (1ο Βραβείο διεθούς διαγωνισμού Insulae Electronicae 2003, Μιλάνο)

Ο Παναγιώτης Κόκορας (γ. 1974) ξεκίνησε μαθήματα μουσικής στην Κατερίνη το 1985 και συνέχισε στην Αθηνά με πτυχίο κλασικής κιθάρας (τάξη Ε. Ασημακόπουλου) και δίπλωμα σύνθεσης (τάξεις Γ. Ιωαννίδη και Κ. Βαρότση). Παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα ηλεκτροακουστικής σύνθεσης με τον Α. Κεργκομάρ στο ΚΣΥΜΕ. Στη συνέχεια πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές στη σύνθεση στο πανεπιστήμιο του Γιορκ στην Αγγλία όπου και πρόσφατα ολοκλήρωσε την εκπόνηση της διδακτορικής του διατριβής στη σύνθεση υπό την εποπτεία του Τ. Myatt. Έχει συμμετάσχει σε εργαστήρια και φιλοξενηθεί σε στούντιο μουσικής στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, M&R, IRCAM, AvantGarde). Έργα του συχνά μεταδίδονται από το ραδιόφωνο και παρουσιάζονται σε Φεστιβάλ στην Ευρώπη, στην Ασία και την Αμερική. Έχει λάβει υποτροφίες από την Βρετανικό Ακαδημία (AHRB), το Πανεπιστήμιο του York (Vinson Award), το Ωδείο Athenaeum, το Σύλλογο οι Φίλοι της Μουσικής (μουσική υποτροφία Αλεξάνδρας Τριάντη) το Ίδρυμα Προποντίς και το Υπουργείο Πολιτισμού. Το συνθετικό του έργο περιλαμβάνει συνθέσεις οργανικές για Η/Υ και μικτά μέσα. Πολλές από αυτές έχουν επιτύχει σημαντικές διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς όπως, JTTP 2003, Insulae Electronicae 2003, The International Gaudeamus Music Week 2003, International Jurgenson Competition 2003, Workshops Νέας Μουσικής του Μεγάρου Αθηνών 2003, Διαγωνισμός Σύνθεσης για Συνθέτες της Σεούλ 2003, Διαγωνισμός Σύνθεσης με τη Βοήθεια Υπολογιστή RAM-AKMH 2002, Ensemble Eleven 2002, Toru Takemitsu 2002, Prix Noroit 2002, Musica Viva 2002, VI CIMESP 2001, Musica Nova 2001, Luigi Russolo 2001 και 2002, Metamorphoses 2000. Έργα του κυκλοφορούν σε CD από τις δισκογραφικές εταιρίες NOR, Miso Musica και διανέμονται σε περιορισμένες εκδόσεις από τους Host Artists Group, Ensemble Eleven και Musica Viva.

Νικόλας Βαλσαμάκης *fbfm.151103* (2002) οκταφωνικό έργο για υπολογιστή και εκτελεστή 7:00
Νικόλας Βαλσαμάκης: MIDI πλήκτρα

Το "fbfm" ανοίκει σε μια οικογένεια έργων για ηλεκτρονικό υπολογιστή και εκτελεστή τα οποία βασίζονται σε ένα κοινό αλγόριθμο σύνθεσης. Το έργο διερευνά τα όρια μεταξύ τάξης και χάους, συνέχειας και ασυνέχειας, σταθερότητας και αλλαγής. Όλο το μουσικό υλικό συντίθεται κατά τη διάρκεια της παράστασης σε πραγματικό χρόνο και διαχέεται σε οκτακάναλο σύστημα ηχείων. Ο αλγόριθμος βασίζεται σε μια απλή συνάρτηση που εντάσσεται στην κατηγορία των μη-γραμμικών συστημάτων και η οποία παράγει σύνθετες δυναμικές καταστάσεις. Οι παράμετροι έλεγχου του αλγορίθμου έχουν διερευνηθεί μουσικά εκ των προτέρων και διαφορετικά 'κουρδίσματα' του αλγόριθμου έχουν ανατεθεί σε κάθε ξεχωριστό πλήκτρο ενός keyboard. Τέλος, μια ειδική παράμετρος ελέγχου επιτρέπει τη μορφική μετάβαση μεταξύ διαδοχικών 'κουρδισμάτων' σε μεταβλητό χρόνο δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στον εκτελεστή να κινείται σε ένα πολυδιάστατο μουσικό χώρο.

Γεννήθηκε το 1967 στην Αθήνα. Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία στο Λονδίνο (MSc Music Technology, City University). Συνθέτει μουσική με ηλεκτρονικό υπολογιστή τον οποίο χρησιμοποιεί τόσο ως πλαίσιο εφαρμογής αλγοριθμικής σύνθεσης όσο και ως μετα-όργανο στις ζωντανές εκτελέσεις. Ενδιαφέρεται κυρίως για τη μικροδομική σύνθεση και σχεδιάζει τους δικούς του αλγόριθμους, όπου χρησιμοποιεί μοντέλα απο διαφορετικά επιστημονικά πεδία, όπως υποατομική φυσική, αστρονομία και βιολογία. Διδάσκει Τεχνικές Σύνθεσης Ήχου, ως Καθηγητής Εφαρμογών στο Παράρτημα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΤΕΙ Κρήτης, στο Ρέθυμνο.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 4η → Εναρξη 22.00 ❹ Αίθουσα Συναυλιών

Μιχάλης Αδάμης 1 *Ένδον*
Θεόδωρος Λώτης 2 Arioso Dolente/Beethoven op.110
Δημήτρης Καμαρωτός 3 *86:03:03 [Harmonodique]*
Απόστολος Λουφόπουλος 4 *Night Pulses*

Μιχάλης Αδάμης *Ένδον* (2001) για σαξόφωνο και ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 9
Θανάσης Ζέρβας: σαξόφωνο

Στο πλέον πρόσφατο έργο της μουσικής του παραγωγής ο συνθέτης αξιοποιεί ηχητικό υλικό καταγεγραμμένο το 1972 στην έκθεση μεταλλικών γλυπτών του Κλέαρχου Λουκόπουλου. Απο το ίδιο υλικό, που προκύπτει αποκλειστικά απο ήχους τριβής και κρούσης των εκθεμάτων, προήλθε το ηλεκτρονικό έργο Μεταλλικά Γλυπτά που συνόδευε την έκθεση. Στην σημερινή εκδοχή, η ηλεκτρονική επεξεργασία του ηχητικού υλικού έγινε με τη χρήση των σύγχρονων εφαρμογών της μουσικής τεχνολογίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών, αλλά και με άλλη συνθετική πρόθεση : το αποτέλεσμα, ενώ διατηρεί τη σχέση του με το πρωτογενές άκουσμα που χαρακτηρίζει το δομικό υλικό του, προβάλλει κυρίως την εσωτερικότητα μιας διαδικασίας πνευματικής εντάσεως που εξελίσσεται χωρίς παραχωρήσεις στους εντυπωσιασμούς εξωτερικών εκρήξεων και δίδει στη μορφή χαρακτήρα περισυλλογής και αυτο-συνειδησίας.

(γ. 19.5.1929) Αναγνωρίζεται ως ο πρωτοπόρος συνθέτης που ανέπτυξε σύγχρονο μουσικό ιδίωμα θεμελιωμένο στο μουσικό πολιτισμό της Ελληνικής παράδοσης δημιουργώντας νέα σχολή σκέψεως. Έχει γράψει ως σήμερα περισσότερα από τριακόσια έργα για ορχήστρα, οργανικά και φωνητικά σύνολα, ηλεκτρονική μουσική, πολλαπλά μέσα, καθώς και μουσική για την Εκκλησία, το Θέατρο και την Τηλεόραση. Η διεθνής παρουσία του πλούσια και συνεχής με αναθέσεις απο τους μεγαλύτερους πολιτιστικούς οργανισμούς , πλήθος εκτελέσεων και ραδιοφωνικών μεταδόσεων, βραβεύσεις και τιμητικές εκδηλώσεις.Παράλληλα με την Σύνθεση ασχολείται μέ την Διευθυνση και την έρευνα στη Βυζαντινή Μουσικολογία. Ολοκλήρωσε στην Αθήνα σπουδές στην Ευρωπαϊκή και τη Βυζαντινή μουσική, κι ακολούθησε μεταπτυχιακές στο Πανεπιστήμιο Μπραντάϊς της Βοστώνης Ίδρυσε και διηύθυνε ονομαστές χορωδίες της Αθήνας, ίδρυσε το πρώτο ηλεκτρονικό μουσικό εργαστήρι στην Ελλάδα, το 1965, ανεκοίνωσε το 1971 την ανακάλυψή του σε χειρόγραφο του 15ου αι του αρχαιοτέρου δείγματος πολυφωνικής μουσικής στο Βυζάντιο, διετέλεσε πρόεδρος του Ελληνικού Συνδέσμου Σύγχρονης Μουσικής τη δεκαετία 1978-88 και της Ομάδας Εργασίας για την Χορωδιακή Ανάπτυξη (1981-84). Ως μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Ιονίου Πανεπιστημίου (1991-94) επιμελήθηκε προσωπικά την ιδρυση και την κατάρτιση του προγράμματος σπουδών του Μουσικού Τμήματος στο οποίο εδίδαξε και του οποίου ανηγορεύθη επίτιμος διδάκτωρ το 1999.

Θανάσης Ζέρβας
Διδάκτωρ Μουσικής (DMA Σύνθεση) Northwestern University. Master Μουσικής (MM-Σαξόφωνο) Northwestern University. Πτυχίο Μουσικής (BA-Jazz Σαξόφωνο, Σύνθεσης) Chicago State University. Δίδαξε: Columbia College Chicago, Northwestern University, και Chicago State University των Η.Π.Α. Είναι τακτικός μουσικός διευθυντής στο Σύνολο Σύγχρονης και Κομπιούτερ Μουσικής και τη Τζαζ Ορχήστρα (Big Band) του Δήμου Αθηναίων. Συνεργασίες: Chicago Symphonic Wind Ensemble, Chicago Jazz Ensemble, Κρατική Ορχήστρα Ελληνικής Μουσικής, Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα, Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Ορχήστρα Ποικίλης Μουσικής της ΕΡΤ. Σολιστικές εμφανίσεις: Μέγαρον Μουσικής Αθήνας, Παλλάς, Φεστιβάλ Πάτρας, Chicago Jazz Fest, Carnegie Hall New York, Pick Staiger Concert Hall Chicago κλπ. Διδάσκει στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας (ανώτερα θεωρητικά).

Θεόδωρος Λώτης *Arioso Dolente/Beethoven op.110* (2002) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 7:00

Το έργο αυτό ήταν μια ανάθεση του συλλόγου *Amici della Musica* του Cagliari όπου και το έργο είχε την πρώτη του εκτέλεση το καλοκαίρι του 2001. Βασίζεται σε μια ηχογράφηση της σονάτας για πιάνο op.110 του L.V.Beethoven. Το έργο αυτό κέρδισε πρόσφατα το πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό σύνθεσης Time-Play μια Αγγλοκαναδική διοργάνωση των ενώσεων ηλεκτροακουστικής μουσικής των χωρών αυτών (S.A.N. και C.E.C.).

Σπούδασα φλάουτο και σύνθεση στην Θεσσαλονίκη, Αθήνα και Βρυξέλλες. Σημαντικότερες ίσως στιγμές ήταν οι βραβεύσεις σε διαγωνισμούς (Bourges, Sculpted Sound Composers Competition, Metamorphoses, Luigi Russolo, CIMSP, L'anneé nouvelle), τα χρόνια συνεργασίας με θεατρικές ομάδες και το πήγαινε - έλα σε πόλεις που αγαπάω για συναυλίες (και για να βλέπω φίλους). Ανεκπλήρωτοι πόθοι, η οργάνωση συναυλιών στους πόλους της γης για να μελετήσω τη διάχυση του ήχου ανάμεσα στους πάγους και την αντίδραση των πιγκουΐνων. Επίσης, η οργάνωση υποθαλάσσιων συναυλιών με συμμετοχή κωφών ακροατών που θα δώσει τη δυνατότητα σε μένα να μελετήσω την αντιληπτικότητα της μουσικής μέσω των δονήσεων του σώματος και σε αυτούς να βρεθούν επιτέλους σε μία συναυλία. Προς το παρόν, έχοντας ολοκληρώσει το διδακτορικό μου στη σύνθεση στο City University του Λονδίνου με χρηματοδότηση της Βρετανικής Ακαδημίας και του ιδρύματος Α.Σ. Ωνάσης, διδάσκω ηλεκτρονική σύνθεση στο Παράρτημα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΤΕΙ Κρήτης, στο Ρέθυμνο.

Δημήτρης Καμαρωτός *86:03:03 [Harmonodique]* (2003) για βιολοντσέλλο και live electronics 11:00
Νίκος Βελιώτης: βιολοντσέλλο

Το έργο βασίζεται στην δυνατότητα που έχουν τα σημερινά ηλεκτρονικά μέσα να παράγουν πολύ υψηλή πολυφωνία και ταυτόχρονα να λειτουργούν με ένα σύστημα πυκνών κανόνων. Με αυτό το μέσο επιχειρείται μια ανάπτυξη που χαρακτηρίζεται από εναλλαγές ήχων με πολύ μεγάλη πυκνότητα / συνθετότητα φάσματος. Αυτό προέρχεται από μια πολυφωνία που είναι υψηλή από την πηγή της στο φυσικό όργανο. Η τεχνική παιξίματος με το δοξάρι Bach-Bogen επιτρέπει ταυτόχρονη χρήση όλων των χορδών του βιολοντσέλου, ενώ η επεξεργασία 'πραγματικού χρόνου' (real-time) δημιουργεί ομάδες ήχου που ελέγχονται από το φυσικό όργανο, αλλά εξελίσσονται ως προς τις πυκνότητες και τα ηχοχρώματα με τους κανόνες που έχουν εμφυτευτεί στο σύστημα. Ο ανθρώπινος έλεγχος παραμένει στην επιλογή της στιγμής για το επόμενο βήμα έτσι ώστε να υπάρχει αντιστοιχία και παράλληλη εξέλιξη με το όργανο. Οι πυκνές μάζες ήχου αντιμετωπίσθηκαν σαν μια γραμμή (αντίστοιχα με μια μελωδία) και η φόρμα του έργου προέκυψε από την εξέλιξη αυτής της 'μελωδικής γραμμής'. Με το ίδιο μέσο έχουν γίνει πολλοί πειραματισμοί και μικρά έργα, αρκετά από αυτά με τον βιολοντσελίστα Νίκο Βελιώτη. Η κατεύθυνση αυτή έχει προκύψει από την κατεύθυνση για την επίδραση στη φόρμα που έχουν τα βασικά δομικά στοιχεία του ηχοχρώματος που έδωσε ο Gyorgy Ligeti. Σε πρώτες μορφές χρήσεις αυτού του μέσου δόθηκαν κανόνες 'μικρο-πολυφωνίας' ανάλογες με αυτούς που χαρακτηρίζουν έργα του. Η χρήση όμως των ηχητικών μαζών σαν 'μελωδική γραμμή' έχουν ίσως οδηγήσει έξω από αυτό τον χώρο.

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ελλάδα μουσική, Οικονομικά και Ηλ. Υπολογιστές. Συνέχισε τις σπουδές του στη Γαλλία (σύνθεση, κλαρινέτο, μουσική με υπολογιστές). Εργάσθηκε ως συνθέτης και ερευνητής στο IRCAM, όπου συμμετείχε στην έρευνα για την ανάπτυξη εργαλείων τεχνητής νοημοσύνης για χρήση στη μουσική σύνθεση . Δημιούργησε και διηύθυνε μικρά μουσικά σύνολα στο χώρο της σύγχρονης και πειραματικής μουσικής με ακουστικά όργανα και ηλεκτρονικά μέσα. Έχει διευθύνει και συμμετάσχει ως ερευνητής σε πολλά ερευνητικά προγράμματα που αφορούν στην μουσική και ιδιαίτερα στην χρήση των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση και την παραγωγή. Η κύρια συνθετική του δουλειά γίνεται για το θέατρο. Έχει συνεργαστεί με πολλούς σκηνοθέτες σε παραστάσεις που ανέβηκαν στην Επίδαυρο και διεθνή φεστιβάλ και είναι συν-ιδρυτής του θεατρικού- μουσικού συνόλου «ODC Ensemble» και μόνιμος συνεργάτης του θεάτρου «Θησείον». Ένα μέρος της μουσικής του έχει εκδοθεί και βρίσκεται στα CD *Ιστορίες αποχαιρετισμού* (1997), *Ιβάνοφ* (1998), *Ophelia Act* (1999), *Φυγή* (2002), *Good quality memories …* (2003).

Νίκος Βελιώτης
Ο Νίκος Βελιώτης, γεννήθηκε στην Αθήνα. Αρχικά, σπούδασε πιάνο, αργότερα όμως αφοσιώθηκε στο τσέλο. Ο σύγχρονος ελεύθερος αυτοσχεδιασμός (σε συνδυασμό και με άλλα μέσα όπως το βίντεο και ο χορός) έχει αποτελέσει κεντρικό άξονα της καλλιτεχνικής του πορείας. Υπότροφος του Ωδείου Φίλιππος Νάκας (Αθήνα) αποφοίτησε το 1997 με άριστα και πρώτο βραβείο. Ολοκλήρωσε το πρώτο έτος μεταπτυχιακών σπουδών (1998) στο Trinity College of Music (Λονδίνο), τάξη της Lawri Blake με διάκριση, ενώ τον αμέσως επόμενο χρόνο έλαβε υποτροφία για να συνεχίσει την έρευνά του με θέμα «Μουσική σημειογραφία και αυτοσχεδιασμός» στα πλαίσια του πτυχίου Master's (Οκτώβριος 1999). Έχει συμπράξει (συναυλίες και ηχογραφήσεις) με αυτοσχεδιαστές της σύγχρονης Ευρωπαϊκής μουσικής σκηνής όπως Radu Malfatti, Evan Parker, Fred Van Hove, Phil Durrant, Rhodri Davis, John Butcher, Chris Burn, John Bisset, Mark Wastell, London Improvisers Orchestra κ.α., αλλά και με 'Ελληνες αυτοσχεδιαστές μουσικούς όπως Σαβίνα Γιαννάτου, Coti K., Φλώρος Φλωρίδης, Δήμος Δημητριάδης. Έχει εμφανιστεί σε διεθνή φεστβάλ σύγχρονης και πειραματικής μουσικής όπως τα Ulrischberg Kleidpohon Festival - Αυστρία / Musica Genera Festival- Πολωνία / Alicante Contemporary Music Festival – Ισπανία / Densites Festival – Γαλλία / KLAPPSTUHLFEST - Γερμανία κα. Έχει παρουσιάσει multimedia παραστάσεις (Βομβος [τσέλο + βίντεο], thermo- [σαξόφωνο, κρουστά τσέλο + βίντεο]) και βίντεο (imAgo) σε φεστιβάλ όπως τα Electrograph 03 – Ελλάδα / Hertzoscopio 01 – Πορτογαλία κα. Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει έργα για σόλο τσέλο (Ι. Ξενάκη, Peter Schulthorpe κ.α.) καθώς και έργα γραφικής μουσικής των Cornelius Cardew, Philip Corner, Sylvano Bussoti όπως επίσης και έργα γραμμένα για τον ίδιο από τους Δ. Δραγατάκη, Μ. Αδάμη, Δ. Καμαρωτό, Χ. Κίπτο, D. Runswick, Dai Fujikura, S. Constantinou, R. Young.

Απόστολος Λουφόπουλος *Night Pulses* (2003) για ψηφιακά εγγεγραμμένο μέσο 11:30

Το Night Pulses ολοκληρώθηκε τον Μάρτιο του 2003. Η ιδέα της 'νύχτας' εδώ χρησιμοποιείται μεταφορικά, και αναφέρεται σε ένα αφηρημένο ηχητικό περιβάλλον, ένα 'ηλεκτρονικό τοπίο', το οποίο εκτυλίσσεται σταδιακά, συχνά αποκαλύπτοντας ηχητικά στοιχεία και συμπεριφορές της φύσης. Η παλμική κίνηση είναι το κύριο μορφολογικό χαρακτηριστικό του έργου: τα ηχητικά γεγονότα συχνά διαπλέκονται με επαναλαμβανόμενους παλμούς, δημιουργώντας έναν ανήσυχο, έντονα κινητικό ηχητικό κόσμο, ο οποίος εξελίσσεται πάνω από ένα φαινομενικά στατικό αρμονικό υπόβαθρο. Το Night Pulses διακρίθηκε με το βραβείο επιτροπής και το βραβείο κοινού στον διεθνή διαγωνισμό σύνθεσης SCRIME 2003 Concours International de Composition Electroacoustique, Bordeaux-Γαλλία.

Ο Απόστολος Λουφόπουλος γεννήθηκε το 1974. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, όπου σπούδασε σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής με τον Αντρέα Μνιέστρη ως το 1999. 'Εχει επίσης παρακολουθήσει σεμινάρια σύγχρονης σύνθεσης και μουσικής τεχνολογίας στο IRCAM (Paris, Academie d'ete, 1998). Στο παρόν ολοκληρώνει τη διδακτορική διατριβή του στην ηλεκτροακουστική σύνθεση στο Πανεπιστήμιο CITY του Λονδίνου, με τον Denis Smalley. 'Εχει συμμετάσχει σε γνωστά διεθνή φεστιβάλ και διοργανώσεις ηλεκτροακουστικής μουσικής, συμπεριλαμβανομένων των ICMC (2003), 'Cinema for the Ear' / DIEM (2002), Festival l'Espace Du Son (2002-03) κ.α. Ηλεκτροακουστικά του έργα έχουν εκτελεστεί επανειλημμένως στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Αγγλία, Γαλλία, Ουγγαρία, Βέλγιο, Δανία, Σιγκαπούρη), καθώς επίσης έχουν εμφανιστεί στο ραδιόφωνο (Αγγλία-Γαλλία) και στο διαδίκτυο. Επιπλέον, έργα του έχουν διακριθεί σε παγκόσμιους διαγωνισμούς σύνθεσης, όπως Bourges 2003 (Bourges–Γαλλία), Prix SCRIME 2003 (Bordeaux–Γαλλία), Concours 'Metamorphoses' 2002 (Βρυξέλλες–Βέλγιο), Prix Noroit - Leonce Petitot 2002 (Arras–Γαλλία), και έχουν συμπεριληφθεί σε διαφορετικές δισκογραφικές συλλογές (INA-GRM, Musiques & Recherches, INA-GRM/Noroit, Ιόνιο Πανεπιστήμιο).

→ → → Φουαγιέ Ινστιτούτου Goethe ←

Βασίλης Ρούπας *Σιδηροδρομικοί Σταθμοί (πραγματικοί και φανταστικοί)* (2003) 15:.30
(Έργο περιβαλλοντικής ηλεκτροακουστικής μουσικής από εγγεγραμμένο μέσο)
πριν από την έναρξη της συναυλίας και στο δεύτερο διάλειμμα

Πρόκειται για ένα έργο που ξεκινά από το ηχητικό περιβάλλον του σιδηροδρομικού σταθμού και προσπαθεί να το μεταμορφώσει σε κάτι άλλο (Παραφράζοντας τον Χένρι Μίλερ: "Ο καλλιτέχνης θέλει απλώς να μεταμορφώσει τον κόσμο σε ένα μέρος όπου θα μπορεί να ζει τις φαντασιώσεις του με ηρεμία".). Βασίζεται σε αντιθετικά δίπολα (πραγματικότητα-φαντασία, φως-σκοτάδι) που αντιπαρατίθενται, επικαλύπτονται ή μεταστοιχειώνονται, συνεχώς εξελισσόμενα ή απλώς επαναλαμβανόμενα σε διαφορετικά περιβάλλοντα. Το ίδιο το έργο είναι ένα έργο σε εξέλιξη, καθώς η πρώτη του μορφή δημιουργήθηκε το 1997 και η εκδοχή που παρουσιάζεται σήμερα είναι η τρίτη (2003). Αν τα παραπάνω ακούγονται λίγο ηρακλείτια, δεν λείπει ωστόσο και μια ταοϊστική απόχρωση. Σημασία έχει η ροή: φανταστείτε το έργο σαν ένα ποτάμι που στο τέλος χύνεται στον ωκεανό. Τα τρένα είναι απλώς η αφορμή για ένα φανταστικό ταξίδι.

Ο Βασίλης Ρούπας γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε σύνθεση στο Ελληνικό Ωδείο και είναι μέλος του Ελληνικού Συλλόγου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής.

Νίκη Καποκάκη-Βασίλης Κόκκας *Je est un autre / Εγώ, είναι ένας Άλλος* (2003)
(εγκατάσταση με πολυθρόνα, προβολή και 4κάναλο ήχο)
στο πρώτο και τρίτο διάλειμμα της συναυλίας

Το έργο αποτελείται από μια πολυθρόνα που κοιτάζει σαν σε καθρέφτη, την εικόνα της η οποία προβάλλεται σε φυσικό μέγεθος απέναντί της. Η εικόνα είναι στατική. Κάποιες στιγμές ζωντανεύει και μετά επανέρχεται στην αρχική παθητική κατάσταση. Ο ήχος είναι ένα βασικό στοιχείο, γιατί με αυτόν κυρίως εξελίσεται η δράση. Η πολυθρόνα συνομιλεί με το είδωλό της ενώ υπάρχει ταυτόχρονα ένας ήχος περιβάλλοντος. Η πολυθρόνα είναι ένα αντικείμενο κατασκευασμένο να φιλοξενεί το σώμα και λειτουργεί σαν προέκτασή του. Μια άδεια πολυθρόνα είναι η απουσία σώματος, αλλά και μια συμβολική παρουσία του - το κενό το υπονοεί. Η συγκεκριμένη πολυθρόνα έχει μια αυτιστική σχέση με την εικόνα της, το έργο δεν περιλαμβάνει άμεσα τον θεατή. Η πολυθρόνα μπροστά στην οθόνη παραπέμπει στην ψυχολογική έννοια της εικόνας του εαυτού καθώς και στην τηλεθέαση με κοινά σημεία την παθητικότητα και τον ιδεατό καθρέφτη που πάνω του προβάλλουμε τις επιθυμίες μας. Το έργο είναι μια άσκηση αντιμετώπισης του χώρου ως ψυχολογικού τόπου. Ο χώρος δημιουργείται από το αντικείμενο, την εικόνα του, και τον ήχο που το περιβάλλει. Η πολυθρόνα και το είδωλό της σε συνδυασμό με τον θεατή που παρακολουθεί, πραγματεύονται τις έννοιες υποκείμενο-αντικείμενο.
(Βασίλης Κόκκας- Νίκη Καποκάκη)

→ → → Αίθριο Ινστιτούτου Goethe ←

Βασίλης Κόκκας *4 Σπουδές Χώρου και Χρόνου* (1998-2000)
(επαναλαμβανόμενο ηχητικό υλικό από στερεοφωνικό εγγεγραμμένο μέσο)
καθόλη τη διάρκεια της εκδήλωσης

Πρόκειται για μια ακουστική πορεία μέσα από ένα φανταστικό αρχιτεκτονικό τοπίο. Οι τέσσερεις σπουδές έχουν γίνει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο η πυξίδα της μουσικής μου γραφής. Πρώτη εκτέλεση του έργου έγινε στην έκθεση-συναυλία "Μουσική και Αρχιτεκτονική" στο Γερμανικό Κέντρο Αρχιτεκτονικής (DAZ), Βερολίνο. Έκτοτε κάπως δυσκολότερα παίζονται σε συναυλίες, λόγω της διάρκειάς τους. Αποτελούνται από ψηφιακές ηχογραφήσεις σιωπηλών χώρων με κατοπινές επεμβάσεις στη συχνότητα δειγματοληψίας (sampling rate). Το έργο περιέχει διάφορες καταστάσεις, μέσα από τις οποίες διέρχεται μια μονόλεπτη ηχογράφηση του εσωτερικού ενος ήσυχου δωματίου. Ο ήχος περνάει ανάμεσα στα μεγάφωνα υφιστάμενος μια σειρά από μετατοπίσεις φάσης που υπεισέρχονται κατά ένα μέρος μέσω του χώρου, κατά ένα άλλο μέρος με το χέρι. Η χρονική δομή των κομματιών ξεπηδά από μια αρχιτεκτονική χρονική αντίληψη: Ο περίπατος μας μετακινεί με τα πόδια (ή μηχανοκίνητα)στο εσώτερο (ή πλησίον) αρχιτεκτονικών σωμάτων, οι μορφές των οποίων προέκυψαν από μια πληθώρα στατικών και δυναμικών συστημάτων, καθώς ταυτόχρονα τα "μορφοποιητικά" κύτταρα μένουν εκτός σκηνής, όπως στο Εβραϊκό Μουσείο του Libeskind. Ακολουθούμαστε σε αυτή την περιήγηση από ρυθμούς της ακοής, όπως επίσης και του βλέμματος και του περπατήματος, μέσα κι έξω από ηχητικά περιγεγραμμένους χώρους.

→ → → WC Ινστιτούτου Goethe ←

Άκης Δαούτης *Did you Flash?* (2003)
(επαναλαμβανόμενο ηχητικό υλικό από εγγεγραμμένο μέσο)
καθόλη τη διάρκεια της εκδήλωσης

Πρόκειται για μια εικοσιπεντάλεπτη λούπα που βασίζεται σε ένα δείγμα νερού (καζανάκι). Στόχος του κομματιού είναι η τονική εξερεύνηση του δείγματος. Χρησιμοποίησα Max/Msp, Reactor, CubaseSX, Granulab, Wavewarp, Reason kai Ableton Live.

Γιός του ιατρού Βασιλείου Δαούτη από το Πελόπιο της Αρχαίας Ολυμπίας και της Μαρίας το γένος Αρώνη από την Αθήνα. Σε ηλικία 15 ετών άρχισε μαθήματα κλασικής κιθάρας. Απεφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών το 1979. Το 1980 πήγε για πανεπιστημιακές σπουδές στις Η.Π.Α. (πτυχίο φυσικοχημείας, 1983, College of Wooster, Ohio). Παράλληλα σπούδασε ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μαθηματικά, θεωρία μουσικής τζαζ και πήρε μαθήματα κλασικής κιθάρας από τον Αντρέι Μεντζούκωφ. Το 1984 εγγράφηκε στο Πανεπιστήμιο του Οχάιο όπου μελέτησε σύνθεση ηλεκτρονικής μουσικής με τον Μαρκ Φίλιπς. Από το 1986 εργάζεται στο σύστημα της Πολυαγωγίας. Το πρωτο του έργο, Crystal Forest (Κρυστάλλινο δάσος) από εγγεγραμμένο μέσο είναι φτιαγμένο στο σύστημα της πολυαγωγίας (UPIC) του ΚΣΥΜΕ και έχει ως αρχική πηγή ήχους κρυστάλλων. Η επόμενη σύνθεση του, Solar Rain (Ηλιακή βροχή,1987) παρουσιάστηκε στο 15ο Φεστιβάλ ηλεκτρονικής μουσικής, στο Bourges της Γαλλίας και το 1988 το έργο του Into the Light προκρίθηκε από τη διεθνή επιτροπή για τις Παγκόσμιες Μουσικές Ημέρες 1988 του Χονγκ-Κονγκ. Παράλληλα με την ηλεκτρονική μουσική έχει γράψει τραγούδια σε ύφος φανκ, ροκ και ρέγκε αλλά και μουσική για θέατρο και κινηματογράφο.